

niedziela

głos z Torunia

NR 15 (851) • J • ROK LIV • 10 IV 2011 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

W zamyśleniu

Wielki Post jest czasem refleksji, zadumy, zatrzymania się na chwilę choćby i przyjrzenia się sobie, swojemu życiu i postępowaniu. Niewątpliwie sprzyjają temu nabożeństwa Drogi Krzyżowej i „Gorzkich żali”. W bieżącym numerze drukujemy artykuły dotyczące dni skupienia różnych grup i wspólnot. Pragniemy pokazać, iż w Kościele wspólnota to przestrzeń do wzajemnego ubogacania się i układ odniesienia, na którym możemy się oprzeć i nie czuć samotnie w drodze do nawrócenia.

Tegoroczny Wielki Post jest szczególnie dla Polaków, bowiem wspominamy 1. rocznicę tragedii pod Smoleńskiem. Dokładnie dzisiaj mija rok od tamtych dramatycznych wydarzeń. Z perspektywy tego właśnie roku widzimy więcej, mimo że tak wiele pytań pozostaje bez odpowiedzi, po tym roku możemy ocenić niektóre ludzkie słowa, zachowania, postawy. Ta rocznica jest okazją do zamyślenia w cieniu krzyża i odnowienia w nas definicji słowa patriotyzm. W obliczu takiej rocznicy potrzeba nam rozsądku, faktów, a nie pustych dyskusji medialnych, sztucznego tworzenia problemu po to tylko, by wzrosła oglądalność stacji lub poczytność pisma. Potrzeba prawdy, a nade wszystko modlitwy, która wycisza, dzięki której Duch Święty zadziała w nas i pomoże w osiągnięciu prawdy.

Pamiętajmy zatem o twórczym zamyśleniu, modlitwie za ofiary tragedii sprzed roku i za prawdę, której nam, Polakom, tak bardzo brakuje...

Joanna Kruczyńska

MAGORZATA LUTWIN

Konferencja „W trosce o toruńską katedrę” była dedykowana bp. Andrzejowi Suskiemu w roku jubileuszowym jego 25-lecia sakry biskupiej. Uświetniła także 19. rocznicę powstania diecezji toruńskiej i podniesienia do godności katedry kościoła pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu

ŚWIĘTO ŻYCIA – świętem każdego z nas

Wuroczystość Zwiastowania Pańskiego diecezja toruńska obchodziła 19. urodziny. O godz. 18 w katedrze Świętych Janów zgromadzili się wierni i duchowieństwo, by pod przewodnictwem swojego Pasterza dziękować Bogu za dar życia i prosić o błogosławieństwo dla rodzin całej diecezji. – Świętujemy dziś początek życia Pana Jezusa, świętujemy także dzisiaj początek życia naszej diecezji, świętujemy początek życia każdego z nas i prosimy Boga, Dawcę Życia,

aby każdy człowiek szanował to życie od poczęcia aż do naturalnej śmierci – powiedział na rozpoczęcie Mszy św. bp Andrzej Suski.

W homilii Biskup Andrzej podkreślił wartość ewangelizacji, która swój początek znajduje w rodzinie. Dzisiejsza rodzina jest narażona na wiele niebezpieczeństw, dlatego Ksiądz Biskup wezwał wszystkie rodziny diecezji do zawierzenia się Świętej Rodzinie, kolebce życia i miłości. Biskup Andrzej zapowiedział misje ewangelizacyjne, które

przeżywać będzie każda parafia diecezji pod hasłem: „Rodzina Bogiem silna”. Na zakończenie uroczystości poświęcono obraz przedstawiający Świętą Rodzinę, który towarzyszyć będzie parafiom podczas misji.

Obchody 19. rocznicy ustanowienia diecezji toruńskiej uświetniła śpiewem Schola Cathedralis Toruniensis prowadzona przez organizację Tomasza Niżygorockiego.

Ks. Paweł Borowski

więcej na str. VI

Kim jest anioł?

Toruń

15 marca na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu odbyła się konferencja pt. „Kim jest Twój Anioł??? – Pora się poznać!”. Spotkanie przygotowało Koło Akademickie KSM Diecezji Toruńskiej. Prelegentką była s. Katarzyna Kucharska ze Zgromadzenia Sióstr od Aniołów, która mówiła, że anioł to byt niematerialny. Ciekawą informacją było to, że anioły w sposób intelektualny komunikują się ze sobą. S. Katarzyna przybliżyła również charyzmat swojego zgromadzenia, które ma na celu samo, co aniołowie, a więc chwalenie Boga oraz pomoc w dążeniu do zbawienia. Drugim gościem był ks. dr Artur Szymczyk. Ks. Artur jest dogmatykiem i interesuje się angelologią, czyli nauką o aniołach. Opowiedział o aniołach w kontekście Pisma Świętego, przytoczył cytaty, w których anioły są wspomniane. Uspokoił, że nikt nie wyjdzie z tej konferencji sam, zawsze jest przy nas nasz anioł, bo – jak to żartobliwie ujął ks. Artur – anioły nie idą np. na emeryturę. Dla każdego przyniósł obrazek św. Michała Archanioła, który jako pierwszy anioł chroni nas od zła.

S. Katarzyna Kucharska i ks. dr Artur Szymczyk

Czas konferencji umilał Tomasz Kamiński – muzyk, twórca piosenki autorskiej, którego jedna z płyt nosi tytuł „Anioły do mnie wysyłaj”. Artysta zaprezentował swoją najnowszą piosenkę oraz tytułową ze swojej drugiej płyty.

W imieniu organizatorów za wsparcie przy organizacji prelekcji dziękujemy: władzom Wydziału Teologicznego, gościom, uczestnikom oraz redakcjom „Głosu z Torunia” i „Radia Sfera” za patronat medialny.

Barbara Nieżorawska

Zapraszamy

Droga Krzyżowa ulicami toruńskiej Starówki

W piątek 15 kwietnia tradycyjnie już pod przewodnictwem biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego odbędzie się na ulicach Starego Miasta nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Początek o godz. 17 w kościele garnizonowym pw. św. Katarzyny. Następnie, rozważając poszczególne stacje męki Pańskiej, procesyjnie ulicami: Leona Szumana, św. Katarzyny, Rynek Nowomiejski, Królowej Jadwigi, Szeroką, Żeglarską, wierni udadzą się do katedry Świętych Janów. Planowane zakończenie nabożeństwa o godz. 18, a zaraz po nim zostanie odprawiona Msza św.

Ks. Dariusz Żurański

Dyrektor

Wydziału Duszpasterskiego
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

Wielkopostny dzień skupienia Akcji Katolickiej

Na początku Wielkiego Postu odbywają się wielkopostne dni skupienia Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej. W Grudziądzu ten dzień przypadł 19 marca. Rozpoczął się Mszą św. w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, której przewodniczył ks. dr hab. Wiesław Łużyński, diecezjalny asystent Akcji Katolickiej. Zebranych powitała prezes tutejszego parafialnego oddziału Akcji Katolickiej Hanna Janz: „Nasza służba, nasze całe życie ma być przeniknięte dążeniem do świętości poprzez pogłębienie więzi międzyludzkich w rodzinie, małżeństwie oraz w każdej innej wspólnoty. Ma być dla innych czytelnym znakiem, że jesteśmy prawdziwymi uczniami Chrystusa”. Oprawę liturgiczną przygotowali członkowie parafialnego oddziału z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, a homilię wygłosił ks. dr hab. Wiesław Łużyński.

Po Mszy św. ks. Wiesław zaprosił wszystkich do Bursy Szkolnej Caritas w Grudziądzu na dalszą część spotkania. Obrady rozpoczęła wspólna modlitwa. Następnie referat wygłosił ks. dr hab. Łużyński. Nawiązywał do początków powstania Akcji Katolickiej, przygotowań do beatyfikacji Jana Pawła II; mówił też o znaczeniu Akcji Katolickiej we wspólnocie. Po wykładzie Lidia Gliwa, diecezjalny prezes Akcji Katolickiej, mówiła o planach, przedstawiła kalendarium roku i wydarzeń Akcji Katolickiej w diecezji. Zachęcała także członków do włączenia się w przygotowania do beatyfikacji sługi Bożego Jana Pawła II w swoich parafiach. Po krótkiej przerwie odbył się kolejny wykład ks. Wiesława.

Na rejonowe spotkanie przybyli przedstawiciele parafii grudziądzkich oraz z okolic naszego rejonu, gdzie działają oddziały Akcji Katolickiej. W imieniu członków Akcji Katolickiej składamy Bóg zapłać ks. prał. Stanisławowi Andrikowi i dyrektorowi bursy ks. Jarosławowi Janowskiemu, a także ks. dr. hab. Wiesławowi Łużyńskiemu. Maria Szczesna

Dni skupienia dla rodziców

Toruń

W dniach od 18 do 20 marca w parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu odbywały się dni skupienia dla rodziców, których dzieci przygotowują się do przyjęcia I Komunii św. Organizacją dni zajęły się siostry urszulanki we współpracy ze Wspólnotą Domowego Kościoła oraz dziewczęta z Ruchu Światło-Życie sprawujące opiekę nad dziećmi.

Dni skupienia rozpoczęły się Mszą św. połączoną z nabożeństwem Drogi Krzyżowej. Następnie w sali katechetycznej proboszcz ks. prał. Kazimierz Piastowski powitał wszystkich, rozpoczynając formacyjną część spotkania. Konferencje dla rodziców wygłosił opiekun dzieci pierwszokomunijnych ks. Dawid Galanciak, który omówił zagadnienia związane z modlitwą, lekturą Pisma Świętego, koncepcją chrześcijańskiego wychowania dzieci i młodzieży oraz sakramentami pojednania i Eucharystii. Ks. Dawid przypomniał rodzicom,

że fundamentem wychowania jest miłość oraz świadectwo własnego życia, które będzie owocne jedynie wtedy, kiedy życie rodziców będzie oparte na podstawowych filarach: modlitwie i sakramentach, zaufaniu i wierności słowu Boga oraz człowieczeństwie. Wspólny śpiew i modlitwa, a także świadectwa rodziców i rodziny ze Wspólnoty Domowego Kościoła były stałymi elementami spotkań. Poszczególne spotkania kończyły się rozważaniem fragmentu Ewangelii połączonym tematycznie z omawianymi zagadnieniami.

Dni skupienia zakończyły się w niedzielę Mszą św. dla dzieci, w czasie której modliliśmy się o odwagę w dawaniu świadectwa miłości wobec Boga, Kościoła i człowieka. Uczestniczący w skupieniu rodzice zaznaczali potrzebę takich spotkań oraz konieczność zatrzymania się i wyłączenia z nurtu codziennych spraw dla dokonania ważnych rozważań i postanowień.

Blandyna i Jan Ciemielewcy

Prośba Społecznego Komitetu Budowy Pomnika bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Toruniu

Społeczny Komitet Budowy Pomnika bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Toruniu przystępuje do ostatnich czynności realizacyjnych.

Osoby, które chciałyby wesprzeć swoją ofiarą to dzieło, mogą dokonywać wpłat na konto: Społeczny Komitet Budowy Pomnika ks. Jerzego Popiełuszki, ul. Piekary 35/39, 87-100 Toruń, 89 9511 0000 2009 0051 8550 0001.

Ks. Józef Nowakowski
Diecezjalny Duszpasterz Ludzi Pracy

Rekolekcje wielkopostne

Grudziądz

W dniach od 13 do 19 marca wierni parafii pw. św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu przeżywali rekolekcje wielkopostne. Prowadził je o. Wit, kapucyn z Bytomia. Myślą przewodnią ćwiczeń duchowych było hasło roku duszpasterskiego: „W komunii z Bogiem”. Ojciec rekolekcyjista rozważał różne postawy, jakie przyjmują ludzie w zetknięciu z chorobą, cierpieniem, samotnością i śmiercią. Spotkanie współczesnego człowieka z Jezusem ma pomóc mu w wyborze prawdziwej drogi życia opartej na wartościach ewangelicznych. Szczególną misję do spełnienia ma rodzina, która stoi na straży budzącego się nowego życia.

W planie rekolekcyjnym nie zabrakło parafialnego dnia chore-

go z sakramentem namaszczenia. Dzieci ze szkolnego Koła Caritas przygotowały dla chorych drobne upominki, a Stowarzyszenie Rodzin Katolickich spotkanie przy kawie i ciastku. Dopełnieniem rekolekcji była Droga Krzyżowa ulicami osiedla, w której uczestniczyli: dzieci, młodzież, ministranci, przedstawiciele wspólnot parafialnych, strażacy, goście przybyli z parafii Sarnowo i Pieńki Królewskie. Rozważania przygotowała katechetka Bożena Wojciechowska, opierając się na nauczaniu Jana Pawła II.

Nauki obejmowały również uczniów ze szkoły znajdującej się na terenie parafii. Rekolekcje zakończyły się Mszą św. w uroczystość św. Józefa, patrona parafii, której przewodniczył ks. kan. Dariusz Kunicki.

Ks. Wiesław M.

Spotkanie zorganizowane przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich

Obchody 1. rocznicy nawiedzenia krzyża papieskiego

Grudziądz

11 marca w kościele pw. Ducha Świętego w Grudziądzu rozpoczęły się obchody 1. rocznicy nawiedzenia krzyża papieskiego w Grudziądzu. O godz. 17.30 sprawowano Mszę św. koncelebrowaną, której przewodniczył proboszcz miejsca ks. Andrzej Kusiński w asyście ks. kan. Dariusza Kunickiego, dziekana dekanatu Grudziądz I i proboszcza bazyliki pw. św. Mikołaja oraz ks. kan. Marka Borzyszkowskiego, dyrektora Grudziądzkiego Centrum Caritas. Homilię wygłosił ks. Andrzej Kusiński, który nawiązywał do pontyfikatu Jana Pawła II, podkreślając jego służbę Chrystusowi oraz ludziom całego świata. On w każdym człowieku widział miłość i wielkość Boga. Szczególnie zaś umiłował krzyż Zbawicie-

la, dlatego do samego końca życia ziemskiego zawsze był Jego wiernym sługą. Po Mszy św. odbyło się nabożeństwo Drogi Krzyżowej, któremu przewodniczył ks. kan. Dariusz Kunicki. Następnie z kościoła pw. Ducha Świętego do bazyliki wyruszyła procesja z krzyżem. Odmówiono m.in. Koronkę do Miłosierdzia Bożego, śpiewano pieśni, a na zakończenie odśpiewano „Gorzkie żale”. W modlitwie brali udział wierni nie tylko z wymienionych parafii, lecz także z całego Grudziądza. Uroczystość odbyła się przed rekolekcjami wielkopostnymi dla dorosłych, które miały miejsce w bazylice pw. św. Mikołaja w dniach 12-16 marca. Nauki głosił o. dr Jan Wróblewski SVD z Warszawy.

Zenon Zaremba

Procesja z krzyżem, która wyruszyła z kościoła Ducha Świętego do bazyliki

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)

współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. (56) 622-35-30 w. 39

fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:

Beata Pieczykura

tel. (34) 369-43-38

Jabłonowo

W ramach rekolekcji dla kobiet zorganizowanych przez siostry pasterek w dniach 11-14 marca uczestniczki mogły zwiedzić jabłonowski zamek oraz zapoznać się z dziełem bł. Marii Karłowskiej. Wybrała ona na miejsce wiecznego spoczynku jabłonowski zamek. Panie, które przyjechały z różnych stron Polski, z wielkim zainteresowaniem wsłuchiwały się w słowa sióstr Sylwii i Moniki, które opowiada-

Rekolekcje dla kobiet

ły o założycielce zgromadzenia. Nauki wielkopostne prowadzone były w nowicjacie Sióstr Pasterek. Rozważania i homilie głosili ks. Janusz Kowalski – proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Jabłonowie i ks. kan. Józef Kiepiński – proboszcz parafii w Płowężu. Kolejne dni prowadziły od pojmania Jezusa, przez mękę, ukrzyżowanie do zmartwychwstania. Pytania o naszą postawę wobec cierpienia Jezusa nie pozostały obojętne w naszych

sercach. „Nadzieja, że nasze życie jest oświetlane promykami miłosierdzia Bożego, powinna wystarczać w chwilach zwątpienia. Jezus zapewnia nas: Wystarczy ci Mojej łaski. Jeśli będziemy przyjmować sakramenty i szukać Jezusa, jeśli oddamy Mu swoje troski, problemy, łaska będzie wzrastała. Natomiast, gdy zaczniemy dochodzić czysto ludzkich racji, będziemy bez pokoju w sercu” – zapewniał ks. Janusz Kowalski.

Barbara Kopaczewska

Psalm – modlitwa na każdą okazję

Wielki Post – czas wzmożonej modlitwy – jest okazją, by przypomnieć kolejne spotkanie biblijne. Tym razem ks. dr hab. Dariusz Iwański poprowadził rozważanie pt. „Psalm – modlitwa na każdą okazję” oparte na Psalmie 23.

Tomasz Strużanowski

Spotkanie miało atrakcyjną oprawę – rozpoczął je i zakończył śpiew kantora, który wykonał Psalm 23., a prelegent zilustrował swoje wystąpienie prezentacją multimedialną. Podkreślił, że dla Izraelitów Psałterz był modlitewnikiem. Ci, którzy podważają boskość Jezusa, opierając się na Jego słowach skierowanych do Boga na krzyżu: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?” (Ps 22, 2), zapominają, że zachował się On w tej sytuacji jak typowy Żyd znajdujący na każdą okazję odpowiedni fragment psalmu. W odróżnieniu od Psalmu 22., stanowiącego przykład lamentacji w chwili próby, Psalm 23. należy do gatunku określonego jako „psalmy ufności”: wyraża radość i dodaje otuchy. Pokazuje, że gwarantem naszego bezpieczeństwa jest Bóg.

Psalm ukazuje Boga, uciekając się do metafor. Przedstawia Go najpierw jako pasterza, a następnie jako gospodarza i organizatora uczty. Trzykrotnie pada w nim

Imię Boże, dzięki czemu odbiorca zyskuje pewność, iż mowa tu jest nie o jakimś bóstwie, lecz o Bogu prawdziwym, o Jahwe: o Tym, który objawił się Mojżeszowi i poprowadził go na czele Izraelitów podczas wyjścia z niewoli egipskiej. W ten sposób w świadomości Izraelitów imię Jahwe na zawsze zostało skojarzone z wybawieniem, ratunkiem w trudnych sytuacjach.

Psalm zaczyna się od stwierdzenia: „Jahwe (czyli ten, który zbawia), jest moim pasterzem”. – W ten sposób – powiedział ks. dr Iwański – przed nami pojawia się pierwszy bohater – pasterz. Pozornie porównanie Boga do pasterza może się wydać niezbyt fortunne. Pasterz uchodził co prawda w Izraelu za kogoś prawego i sprawiedliwego, ale zarazem niewykształconego, prostego i – trzeba to wprost przyznać – rozsiewającego wokół siebie niezbyt przyjemną woń, w związku z czym pozostającego raczej na marginesie społeczności. – A jednak to właśnie

pasterzom jako pierwszym dane było zobaczyć w Betlejem nowo narodzonego Jezusa – podkreślił ks. dr Iwański.

Drugim bohaterem jest owca. To z nią utożsamia się autor psalmu. I w jej przypadku zalety mieszają się z wadami – powiedział prelegent. – Owca ładnie wygląda, ale cuchnie i – generalnie – nie grzeszy inteligencją. Sama niewiele potrafi – jej los całkowicie, bez reszty zależy od pasterza. To on prowadzi ją i pokazuje jej, gdzie może znaleźć pożywienie i wodę, to on ją chroni przed drapieżnikami.

Wróg jest trzecim bohaterem Psalmu 23. To na jego oczach Bóg zastawia stół dla psalmisty. Rozciąga nad nim swój ochronny płaszcz; bez pomocy Boga Pasterza wrogowie natychmiast by go rozszarpali. Dopóki psalmista trzyma się Boga, tak jak owca pasterza, jest bezpieczny.

Bóg sprawia, że owce mogą leżeć na zielonych pastwiskach. – Zwróćmy uwagę: na „zielonych” – podkreślił ks. dr Iwański. – To, co w polskiej rzeczywistości może się wydawać oczywiste, wcale takie nie jest w skalno-pustynnych realiach Palestyny, gdzie pastwiska z bujną trawą można było spotkać tylko na wzgórzach Golan. Tylko tam mogła się ziścić zapowiedź, że owce będą nie tylko jeść, ale wręcz „leżeć na zielonych pastwiskach”, czyli doświadczać wyjątkowej obfitości pożywienia.

Prelegent wspominał też o dwóch atrybutach pojawiających się w psalmie. Kij służył pasterzowi do obrony stada przed drapieżnikami, natomiast laska pełniła rolę liczydła podczas wieczornego rachunku stanu posiadania. Oba przedmioty symbolizowały więc Bożą opiekę nad stadem i Boże prawo własności. Z psalmu wyni-

ka, że człowiek może czuć się bezpieczny, ponieważ Bóg Pasterz trzyma w rękę kij i laskę, za pomocą których prowadzi stado.

W drugiej części psalmu autor odchodzi od symboliki pasterskiej na rzecz symboliki uczty. Obraz uczty, wydarzenia ze wszech miar przyjemnego i fascynującego, stanowi odpowiedź na zarzuty, że w niebie będzie „nudno”. To tam właśnie pasterz bezpiecznie, na oczach wrogów i prześladowców przeprowadzi swe owce. To tam psalmista doświadczy namaszczenia olejkami (co da mu prawo do udziału w uczcie) i będzie się cieszył obfitością wszystkiego, symbolizowaną przez „kielich pełny po brzegi”.

Odpowiadając na pytania słuchaczy, ks. dr Iwański podkreślił jeszcze kilka ważnych rzeczy. Kij i laska, symbolizując dzisiaj władzę pasterską biskupów, określają zarazem wzór postawy pasterza, obowiązującej ich wobec ludu (owiec) powierzonego ich opiece.

Psałterz, pierwotnie stanowiący modlitewnik Izraelitów, od czasów Chrystusa nabrał wymiaru uniwersalnego. Nie ma takiego psalmu, w którym nie mógłby się odnaleźć chrześcijanin, pod warunkiem, że nie poprzestanie na samym tylko intelektualnym odczytywaniu jego treści. W psalmach trzeba się zatapiać, trzeba wchodzić w ich treść całą swoją osobą – zakończył prelegent.

Praktycznym zrealizowaniem tego postulatu była medytacja poprowadzona przez ojca duchownego toruńskiego seminarium duchownego ks. Sławomira Witkowskiego. W oparciu o tekst Psalmu 23. poprowadził on rozważanie, które w niejednym momencie dotknęło najbardziej osobistych przeżyć uczestników spotkania. □

BOŻENA SZAJMERWIEDZIELA

W psalmach trzeba się zatapiać, trzeba wchodzić w ich treść całą swoją osobą

PAPIESKIE DZIEDZICTWO W DIECEZJI TORUŃSKIEJ (7)

Patronat papieski

Waldemar Rozyński

Papież Jan Paweł II był i jest bardzo często obierany na patrona szkół w całej Polsce. Kilkanaście z nich spotykamy także w naszej diecezji. Wiele z nich przystąpiło aktywnie do działań w ramach Rodziny Szkół Jana Pawła II. Różnie uzasadniany jest wybór Jana Pawła II na patrona szkół. Posłużmy się przykładem Szkoły Podstawowej nr 2 w Wąbrzeźnie: „Trudne środowisko, w jakim szkoła funkcjonuje, potrzebuje odpowiednich wzorców osobowych i ideałów wychowawczych. Tak więc jednogłośnie rodzice, nauczyciele i uczniowie stwierdzili, że najbardziej odpowiednim wzorcem osobowym jest Papież Jan Paweł II. Kolejnym kryterium wyboru była bogata spuścizna w postaci nauczania papieskiego, na której podstawie można również opracować bardzo konkretny program wychowawczy szkoły oraz wypracować poprawne relacje na linii nauczyciel – uczeń, nauczyciel – rodzic, rodzic – dziecko” (Wiesława Wróblewska – dyrektor Szkoły Podstawowej nr 2).

Patronat papieski to zobowiązanie i wyzwanie. Jak budować tożsamość szkoły z takim patronem? To pytanie pojawia się, kiedy planowany jest program wychowawczy, kiedy myśli się o dniu patrona. Papież to określone wartości, postawa, moralne kryteria, pasterz określonej wspólnoty, a przede wszystkim świadek zmarłego Chrystusa. Oznacza to, że Papież będzie należał do wymagających patronów.

Collegium Jana Pawła II

17 października 2005 r. w ramach obchodów Dnia Papieskiego przygotowanego w 27. rocz-

nicę wyboru Jana Pawła II na Stolicę Piotrową gmach Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu otrzymał nazwę Collegium Jana Pawła II. Budynek znajduje się w uniwersyteckim kompleksie na Bielanach.

Licea: Grudziądz – III Liceum Ogólnokształcące (28 marca 2007 r.), Toruń – V Liceum Ogólnokształcące (26 kwietnia 2007 r.).

Gimnazja: Brąchnowo (4 listopada 2004 r.), Grębocin (30 grudnia 2003 r.), Kowalewo Pomorskie (14 października 2006 r.), Pluskowęsy (21 czerwca 2007 r.), Radzyń Chełmiński (14 września 2006 r.), Ruda (30 czerwca 2005 r.), Ryńsk (29 czerwca 2006 r.), Toruń – Gimnazjum nr 3 (6 kwietnia 2006 r.).

Szkoły podstawowe: Chełmża (17 października 2003 r.), Grębocin (30 grudnia 2003 r.), Mała Nieszawka (27 kwietnia 2006 r.), Modzerowo (28 czerwca 2006 r.), Ruda (30 czerwca 2005 r.), Toruń – Szkoła Podstawowa nr 13 (20 listopada 1997 r.), Wąbrzeźno – Szkoła Podstawowa nr 2 (12 lipca 2006 r.).

Zespoły szkół: Brodnica – Zespół Szkół nr 1; Karola Wojtyły – Jana Pawła II (21 września 2006 r.)

Centrum Dialogu Społecznego

7 czerwca 2000 r., czyli w pierwszą rocznicę wizyty Ojca Świętego w Toruniu, w gotyckiej kamienicy przy ul. Łaziennej 22 w Toruniu zostało otwarte Centrum Dialogu Społecznego im. Jana Pawła II. Budynek stał się siedzibą ruchów i stowarzyszeń katolickich działających

w diecezji toruńskiej, a także miejscem licznych spotkań, wykładów otwartych, sympozjów i konferencji organizowanych przez różne środowiska. Jego nazwa przywołuje hasło wizyty papieskiej w Toruniu w 1999 r.: „Dialog nowym imieniem miłości”. Jedną z form tego dialogu są relacje między rozumem i wiarą. Mówił o nich Papież właśnie w Toruniu, wypowiadając m.in. następujące słowa: „Potrzebna jest dzisiaj praca na rzecz pojednania wiary i rozumu. W encyklice «Fides et ratio» pisałem: Wiara, pozbawiona oparcia w rozumie, skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu. Analogicznie, gdy rozum nie ma do czynienia z dojrzałą wiarą, brakuje mu bodźca, który kazałby skupić uwagę na specyfice i głębi bytu (...). Odpowiedzią na odwagę wiary musi być odwaga rozumu”.

Inne patronaty

Przysiek: patron Centrum Wolontariatu Caritas Diecezji Toruńskiej. Toruń: patron Zespołu Opieki Paliatywnej Hospicjum Światło; patron Domu Pielgrzymy przy Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Ulice: Brodnica, Grudziądz, Kowalewo Pomorskie, Radzyń Chełmiński, Wąbrzeźno. Parki: Brodnica, Mokre. Place: Wąbrzeźno. Skwery: Łasin. Aleje: Toruń.

Seminaria z Janem Pawłem II w Castel Gandolfo

Oddział Rejonowy Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Toruniu zaprasza na wspomnienia prof. dr. hab. Andrzeja Tomczaka nt. „Seminaria z Ojcem Świętym Janem Pawłem II w Castel Gandolfo”. Spotkanie otwarte odbędzie się we wtorek 12 kwietnia o godz. 18 w Centrum Dialogu Społecznego im. Jana Pawła II w Toruniu przy ul. Łaziennej 22.

Pielgrzymki na beatyfikację Jana Pawła II

- ▶ Samolotowa, 3 dni, termin 30 kwietnia – 2 maja, wylot z Gdańska (przelot, noclegi, wyżywienie), koszt 2820 zł
- ▶ Autokarowa, 10 dni, termin 26 kwietnia – 5 maja, wyjazd z Torunia (przejazd, noclegi, wyżywienie, zwiedzanie: Rzym, Wenecja, Padwa, Asyż, Loreto, Manoppello, San Giovanni Rotondo, Monte Cassino), koszt 2450 zł.

Informacje i zapisy:

Parafia św. Antoniego – Duszpasterstwo Pielgrzymkowe,
ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40
Zapisy od poniedziałku do piątku w godz. 16-18
e-mail: antoni@diecezja.torun.pl, <http://antoni-torun.pl>

Ks. Wojciech Miszewski
Diecejalny Duszpasterz Pielgrzymkowy

Licznie zebrani uczestnicy konferencji z uwagą wysłuchali wystąpienia bp. Andrzeja Suskiego. Ich obecność była wyrazem szacunku i wdzięczności dla Księdza Biskupa oraz podziękowaniem za jego pasterską troskę

ZDJĘCIA: MARGARZATA LUTWIN

„W trosce o toruńską katedrę”

W trosce o toruńską katedrę – pod tym hasłem 25 marca, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, odbyła się w Toruniu konferencja dedykowana bp. Andrzejowi Suskiemu w roku jubileuszowym jego 25-lecia sakry biskupiej. Sesja uświetniła także 19. rocznicę powstania diecezji toruńskiej i podniesienia do godności katedry kościoła pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty.

Konferencja rozpoczęła się o godz. 10. w Auli Collegium Maximum UMK przy pl. Rapackiego 1. Słowo wstępne wygłosił ks. prał. Marek Rumiński, proboszcz parafii katedralnej, pomysłodawca i gospodarz uroczystości. – Katedra jest dumą Torunia. Toruń jest dumny z katedry – powiedział ks. prał. Rumiński i wyraził nadzieję, że podjęte wspólne działania parafii katedralnej z władzami miasta i Uniwersytetem Mikołaja Kopernika nie tylko wzbudzą zainteresowanie katedrą, lecz także przyczynią się do konserwacji tej zabytkowej świątyni. W swoim wystąpieniu podkreślił wyjątkowość przeżywanego roku jubileuszowego 25-lecia sakry biskupiej bp. Andrzeja Suskiego. Odśpiewano „Plurimos Annos” i wręczono kwiaty Jubilatowi.

Sesję przedpołudniową poprowadziła prof. dr hab. Jadwiga Łukaszewicz. Tematem była „Wartość dawności i wyzwania konserwatorskie katedry toruńskiej”. Pierwsza prelegentka prof. Elżbieta Pilecka

wygłosiła wykład „Budowanie i trwanie – karty z dziejów świątyni pw. Świętych Janów Toruniu”. Przedstawiła w nim proces powstawania toruńskiej katedry oraz troskę mieszkańców o jej piękno na przestrzeni wieków. Podkreśliła, że wierni chcieli nie tylko w tej świątyni się modlić, lecz także trwać, czego świadectwem są tablice pamiątkowe i epitafia. Historia narastania zabytków kościoła Świętych Janów wskazuje na jego wielką, bezcenną wartość artystyczną i historyczną.

Prof. Jadwiga Łukaszewicz w swoim wystąpieniu przedstawiła stan prac konserwatorskich realizowanych w bazylice Świętojańskiej od 1992 r., w którym Jan Paweł II ustanowił diecezję toruńską i podniósł kościół Świętych Janów do rangi katedry. Prace konserwatorskie pozwalają na odkrywanie nowych tajemnic najstarszej świątyni Torunia. W 2007 r. dokonano odkrycia na jednym z filarów gotyckiego malowidła z XIII wieku przedstawiającego scenę ukrzyżowania Chrystusa. Prelegentka zaznaczyła, że w prace konserwatorskie w latach 1992-2010 zaangażowane były setki ludzi, wszyscy wkładali w ten proces swą wiedzę i umiejętności, działali w dobrej wierze i w trosce o katedrę. Prof. Łukaszewicz wezwała uczestników spotkania do troski o cenny dorobek, jaki pozostawili nam nasi przodkowie.

Kolejną prelegentką była prof. Bogumiła Rouba, która przedstawiła

projekt konserwatorski dla katedry toruńskiej. Podkreśliła, że prace konserwatorskie Świętojańskiej bazyliki wymagają wielkiego nakładu sił i kompetencji. Konserwacja poszczególnych zabytków świątyni nie może być realizowana samodzielnie, w sposób wyizolowany. Takie podejście może doprowadzić do zaburzenia spójności estetyki, dlatego niezbędne było stworzenie szczegółowego projektu konserwatorskiego uwzględniającego nawarstwienia, jakie dokonały się przez wieki w katedrze toruńskiej. Powstanie tego projektu poprzedzały precyzyjne badania, które trwały przez 4 lata. Podczas badań dokonano setek odkrywek malowideł ściennych, co pozwoliło na uwzględnienie wszystkich elementów wystroju wnętrza katedry w spójnym, szczegółowym projekcie konserwatorskim.

Tematyką sesji popołudniowej było ukazanie katedry Świętych Janów na tle zadań projektu unijnego „Toruńska Starówka”. Uczestnicy konferencji mogli wysłuchać prelekcji Małgorzaty Musiela, prezes Restauro Sp. z o.o. p.t., która mówiła o problemach z konserwacją elewacji związanych ze złym stanem technicznym budowli (liczne pęknięcia, przesunięcia, zawilgocenie, działanie mikroorganizmów czy gołębi oraz wcześniejsze działania konserwatorskie). Projekt konserwacji przewiduje także renowację wnętrza, której finalizacja przewidziana jest na 2013 r. Prezes Musiela

zaprezentowała rewelacyjne odkrycia nieznanych dotąd malowideł, które zostały odsłonięte podczas badań przy zastosowaniu metod nieniszczących polichromii.

Na zakończenie sesji dr Bartosz Mitka zaprezentował nową „Platformę Edukacyjną – Katedra Świętych Janów w Toruniu”, która dzięki wykorzystaniu animacji trójwymiarowej staje się nieocenionym źródłem wiedzy na temat historii katedry. Platforma powstała dzięki zastosowaniu techniki skanowania laserowego bryły kościoła i jego wnętrza. Jest to pierwsza tego typu prezentacja obiektu sakralnego w Polsce. – Gotyck w 3D to odpowiedź na wyzwania naszych czasów, w których Internet staje się głównym narzędziem edukacji i promocji turystycznej. Zrealizowana po raz pierwszy w historii trójwymiarowa rekonstrukcja kościoła pozwala nam lepiej zrozumieć dzieje świątyni. Zastosowane efektowne animacje wnoszą do prezentacji katedry nową jakość poznawczą, którą z pewnością docenią zarówno mieszkańcy Torunia, jak i odwiedzający miasto turyści – powiedział kustosz i proboszcz toruńskiej katedry ks. prał. Marek Rumiński, inicjator prezentacji katedry w technologii 3D. Zwieńczeniem konferencji była projekcja trójwymiarowego filmu o katedrze w wieży kościoła Świętych Janów. Projekcję poprowadził dr Bartosz Mitka.

Ks. Paweł Borowski

Podziękowanie za rekolekcje wielkopostne

W dniach 11-13 marca miałam możliwość uczestniczyć w zorganizowanych przez Caritas Diecezji Toruńskiej rekolekcjach wielkopostnych dla opiekunów Szkolnych Kół Caritas, które przebiegały pod hasłem: „W komunii z Bogiem”. Te dni były dla mnie prawdziwym wzmocnieniem duchowym i pozwoliły mi spotkać się z Jezusem w bardzo bliski, osobisty sposób. W czasie rozważań Drogi Krzyżowej stawałam przy każdej stacji i patrzyłam na Boga, który darował za mnie swoje życie, abym teraz ja mogła żyć z Nim i dla Niego.

Ks. Andrzej Sochał, prezes fundacji „Pro Caritate” poprzez prowadzone katechezy, nauczania i modlitwy wskazywał na wartość Bożego Miłosierdzia w życiu każdego z nas, a jego słowa: „Żyjmy miłosierdziem, aby innym miłosierdzie dawać” oraz „Żyjmy miłosierdziem, aby innych uczyć miłosierdzia”, przywoływały na myśl słowa Chrystusa: „Idź i ty

czyń podobnie”. Pokazał mi, że moje życie chrześcijańskie jest życiem ucznia Chrystusa, który nieustannie wpatruje się w swego Mistrza i od Niego wszystkiego się uczy. Zrozumiałam, że naśladować Go w moim skromnym posługiwaniu na rzecz ubogich, swoim życiem mogę głosić Dobrą Nowinę o Jezusie.

Z rekolekcji wyjechałam umocniona, z wewnętrznym przekonaniem, że moja praca w Szkolnym Kole Caritas jest właśnie tym miłosierdziem, które dostałam od Jezusa i którym pragnę dzielić się z innymi.

Jestem niezmiernie wdzięczna za tę duchową ucztę i z całego serca dziękuję za zorganizowane rekolekcje. Jednocześnie życzę wielu sukcesów zawodowych i dalszych wspaniałych inicjatyw na rzecz bliźniego oraz Bożego błogosławieństwa na każdy dzień życia.

Szczęść Boże!

(nazwisko do wiadomości redakcji)

Msza św. odprowadzająca przez rekolekcyjną ks. Andrzeja Sochała

W tym roku z 1% chcemy m.in. otoczyć dalszą opieką Martynkę, która urodziła się z licznymi obciążeniami – nie ma nóg, niektórych palców u rąk ani stawów łokciowych. Przez kolejne 8 lat będziemy przekazywać do skarbonki Martynki po 20 tys. zł rocznie, aby, kiedy osiągnie właściwy wzrost, można ją było poddać operacji łokci, która kosztuje, wg informacji pochodzących od mamy Martynki, ponad 170 tys. zł.

Pomóżmy Martynce, wpłacając 1% na Caritas Diecezji Toruńskiej

Uczestnicy dni skupienia

Rozmowy z Cieniem (6)

Zdumiony człowiek szuka. Zdumiony człowiek myśli. Zdumiony człowiek pyta

Potok się nie zdumiewa, gdy spada w dół
i lasy milcząco zstępują w rytmie potoku;
lecz zdumiewa się człowiek!
Jan Paweł II, „Tryptyk rzymski”

DLACZEGO ŚWIĘCI?

Podobno wiara w świętych jest dziś obciachowa...

– Są ludzie, dla których wszystko, co ma więcej niż 20 lat jest obciachowe. Gdzie spotkałeś się z tą „mądrością”?

– Kumpel z pracy, gdy mu opowiedziałem o kuzynce, która modli się do swej zmarłej przed rokiem Babci, stwierdził, że jest powszechnie wiadome, iż kult świętych wszedł na miejsce dawnego kultu bożków i praktycznie jest tym samym.

– Ale „geniusz”! Powszechnie wiadome jest to, że religijność pogańska oparta była na strachu. Ludzie czcili bogów, bo się ich wyczajnie bali. A czy Twoja kuzynka boi się Babci?

– No coś ty! Mówi, że rozmawia z nią w modlitwie. Że jest tak blisko niej, jak kiedyś.

– Sam widzisz, jak mocne są argumenty tego kolegi.

– Widzę, ale jak to jest tak naprawdę z tymi świętymi? Czy to prawda, co śpiewa „Arka Noego”, że „każdy może świętym być”?

– Oczywiście!

– Skoro tak, to jaka jest różnica między nimi a zwykłymi ludźmi?

– Taka, że oni się modlą, a „zwykli” odmawiają pacierz.

– Znów sobie żartujesz! Powiedz, kim naprawdę jest święty?

– Święty to po prostu ktoś, kto jest w niebie, czyli został zbawiony.

– A skąd mielibyśmy to wiedzieć?

– Cóż, takiej pewności co do zmarłych raczej nie mamy. Czasem droga do bycia świętym, czyli zbawionym, przebiega przez czyściec. Czasem ktoś trafia do raju bezpośrednio...

– Chyba taki, co prowadził święte życie!

– Niekoniecznie. Weź tego dobrego łotra z Ewangelii św. Łukasza. Przecież on faktycznie został pierwszym świętym!

– Znów sobie żartujesz! On był łotrem, skoro został skazany na śmierć. Może sam mordował?

– Owszem, ale zrobił to, co jest najbardziej dla świętości potrzebne: był świadomy zła, jakie popełnił,

szczerze żałował i zwrócił się do Chrystusa o pomoc: Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa (por. Łk 23, 39-43).

– A Jezus powiedział mu: Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.

– To był pierwszy i pewnie najkrótszy proces kanonizacyjny!

– Przecież powiedziałeś, że święty to ktoś, kto jest zbawiony! A nie każdy zbawiony ma proces kanonizacyjny! Coś tu kręcisz!

– Nie kręcę. Za świętą uważa się każdą osobę, która po śmierci dostała się do nieba. Ale zazwyczaj określenia święty używa się w odniesieniu do katolika, który wiódł żywot naznaczony tak wyjątkowym umiłowaniem Boga, że Kościół oficjalnie ogłosił go świętym.

– I to jest kanonizacja?

– Tak. Obecnie poprzedzona jest ona procesem kanonizacyjnym.

– Proces... Brzmi jakby to był sąd.

– Może ze względu na skojarzenia lepiej mówić o dochodzeniu.

– A może o lustracji?

– Też źle się kojarzy, zwłaszcza u nas, ale słowo to chyba najbardziej pasuje do istoty tego procesu.

– Dlaczego? Sprawdza się, jak kandydat na świętego żył?

– Drobiazgowo. Święty musi odznaczać się cnotami heroicznymi, a także za jego przyczyną musiał się wydarzyć cud uznany przez Kościół. Wymaga się trzech cudów i bardzo rzadko odstępuje od tej zasady.

– Aha, czyli bez cudów ani rusz. No to nie ma racji „Arka Noego”! Nie każdy „może świętym być”...

– Cuda są potrzebne do kanonizacji, a nie do bycia świętym. Najwyraźniej ujął to Jan Paweł II w „Novo millennio ineunte”: Nie polega ona (świętość) oczywiście na dokonywaniu rzeczy niezwykłych, lecz na niezwykłym podejściu do rzeczy zwykłych i codziennych. Duszą świętości jest przede wszystkim miłość, do której wszyscy są powołani.

– Skoro wspominałeś o naszym Papieżu... Pamiętasz jego pogrzeb?

To gromkie „Santo subito!” („Święty natychmiast!”). Czy nie powinni ogłosić go świętym bez procesu, skoro tak powszechna była wola ludu?

– Przede wszystkim w Kościele decydują instytucje, a nie wola ludu. A to „Santo subito” było bardziej wyrazem ducha cywilizacji, w której subito – szybkość i natychmiastowość – jest cechą wszystkich zjawisk, niż wyrazem powszechnego uznania dla świętości zmarłego Papieża. A gdy się temu tak bliżej przyjrzyć, to „Santo subito” jest sprzeczne z tonem i treścią przesłania Jana Pawła II, który był przecież osobą skromną, pełną pokory i niespiesznej roztropności...

– No coś ty! Za jego pontyfikatu sama instytucja beatyfikacji nabrała tempa – Jan Paweł II wyniósł na ołtarze więcej osób niż wszyscy wcześniejsi papieże razem wzięci!

– Tak, ale nigdy nie odnosił tego do siebie! Wszystkie kolejne stadia jego kapłańskiej drogi do Boga wynikały z cierpliwości, spokojnego trwania, powolnego ruchu naprzód, bez skoków, w oczekiwaniu na łaskę.

– Chyba mnie nie przekonałeś, ale mniejsza z tym. Powiedz, czy ta moja kuzynka może się modlić do babci, skoro nie była ona kanonizowana?

– Do wszystkich, którzy, jak wierzymy, znaleźli się w niebie, wolno się modlić i prosić o ich wstawienie. Ale dla tych uznanych przez Kościół, jest zastrzeżone oficjalne miejsce w liturgii.

– A właściwie dlaczego powinniśmy się do nich modlić? Czy oni mogą więcej?

– W pewnym sensie. Święci stanowią w sposób doskonały jedno z Chrystusem, należą już bez reszty do Jego Ciała. Toteż ich modlitwa za nas jest bez porównania bardziej skuteczna niż nasza modlitwa za siebie wzajemnie. Święci są pośrednikami i orędownikami u Boga, patronami zawodów, miast, grup społecznych...

– Podobno nawet hakerzy mają już patrona!

– Poważnie? Nie słyszałem! Kogo?

– Nareszcie czymś cię zaskoczyłem. To św. Ekspedyt.

– Bardzo ciekawy, ale mało znany święty, patron od spraw pilnych! A z tymi hakerami nie zaskoczyłeś mnie. Prawda jest taka, że oni chcieli św. Ekspedytę za patrona, ale Kościół nie wyraził zgody.

– Zawsze musisz wiedzieć lepiej! W takim razie wyjaśnij mi, co rozumiemy przez świętych obcowanie?

– Tłumacząc dosłownie z łaciny (communio sanctorum), to wspólnota świętych. Oznacza ona ponadnaturalne zjednoczenie Kościoła na ziemi, w czyściecu i w niebie, które dotyczy chrześcijan przebywających na ziemi (Kościół pielgrzymujący), w czyściecu (Kościół pokutujący) i w niebie (Kościół triumfujący), którzy mogą się za sobą nawzajem wstawiać w modlitwie i ofiarować w swojej intencji umartwienia i dobre uczynki.

– I po co to?

– Jak to po co? Obcowanie świętych to wzajemna wymiana darów duchowych między niebem, czyściecem a ziemią.

– Wiesz, cała ta historia ze świętymi jest jednak jakby nie z tego świata. Jakby z jakiejś baśni. Pełna słodkich pobożnych opowieści albo cukierkowatych portretów z obowiązkowo anielskim obliczem... Ci święci są tak od nas odlegli...

– Masz rację, winniśmy zmniejszyć ten stereotyp. Szukać świętych wśród nas.

– Przecież zostają nimi dopiero w niebie!

– No tak, mam na myśli potencjalnych świętych. Żyją wśród nas. Wbrew logice tego świata. Jest w nich wewnętrzna jasność, prostota. Przezroczyść. Czasem są jak dzieci, jakby naiwni, zawsze zdolni do zadziwienia i zachwytu. Podatni na ból, bezbronni. Ubodzy, zasmuceni, cisi, łaknący, cierpiący prześladowanie... a mimo wszystko kochający całym sercem.

Tadeusz Solecki